

ΣΧΟΛΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΣΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠ ΕΕΤΤ 472/171/21-3-2008 «ΕΚΔΟΣΗ
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΣΥΝΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΚΑΤ' ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ
30 ΠΑΡ. 3 ΤΟΥ Ν. 3431/2006»

I.- Γενικές Παρατηρήσεις

Α.- Όπως έχει γίνει δεκτό από τα Δικαστήρια (βλ. ad hoc ΔΕφΑθ. 3660/2007) από το σύνολο της κείμενης νομοθεσίας αλλά και ειδικότερα από το Ν. 3431/2006 «Περί Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 13), με τον οποίο ορίζονται οι αρμοδιότητες της Ε.Ε.Τ.Τ., προκύπτει ότι η Ε.Ε.Τ.Τ. δεν έχει εξουσία εκ του νόμου προς διαμόρφωση σχεδίου σύμβασης μεταξύ φορέως εκμετάλλευσης δημοσίων δικτύων και τηλεπικοινωνιακού παρόχου και επιβολής αυτού στα μέρη.

Με την παρούσα δημόσια διαβούλευση, η Ε.Ε.Τ.Τ., όπως αναφέρει στη σχετική ανακοίνωσή της που έχει αναρτήσει στην ιστοσελίδα της (www.eett.gr), προτίθεται να τροποποιήσει την με αριθμό 472/171/21.3.2008 απόφασή της «Έκδοση Κανονισμού Συνεγκατάστασης, κατ' εφαρμογή του άρθρου 30 παρ. 3 του ν. 3431/2006» (ΦΕΚ Β' 885)¹ με την προσθήκη στην κανονιστική αυτή απόφασή της παραρτήματος στο οποίο θα περιλαμβάνεται υπόδειγμα σύμβασης πλαισίου που θα συνάπτεται μεταξύ τηλεπικοινωνιακών παρόχων για την παροχή υπηρεσιών συνεγκατάστασης ή/και ευκολιών.

Με τη νέα αυτή κανονιστική της απόφαση, η οποία θα εκδοθεί μετά την ολοκλήρωση της παρούσας δημόσιας διαβούλευσης, η Ε.Ε.Τ.Τ., σε τροποποίηση της προηγούμενης ως άνω (472/171/21.3.2008) επίσης κανονιστικής αποφάσεώς της, θα διαμορφώσει και θα επιβάλει αναγκαστικά, υπό την μορφή νόμου, τους όρους της συγκεκριμένης σύμβασης, η οποία, όπως αναφέρουμε αναλυτικά παρακάτω, θα πρέπει να είναι αποτέλεσμα ελεύθερης διαπραγματεύσεως μεταξύ των συμβαλλομένων τηλεπικοινωνιακών παρόχων στηριζόμενη στις διατάξεις του άρθρου 30 του Ν. 3431/2006 και του ως άνω Κανονισμού, υπό την προϋπόθεση ότι ο τελευταίος δεν επιβάλλει τους όρους της σύμβασης αυτής.

Σύμφωνα με τα ανωτέρω, η συγκεκριμένη κανονιστική απόφαση της Ε.Ε.Τ.Τ. που θα εκδοθεί θα είναι, τουλάχιστον ως προς το μέρος της επιβολής των όρων της εν

¹ Στη συνέχεια για συντομία «Κανονισμός».

λόγω σύμβασης, ακυρωτέα λόγω ελλείψεως σχετικής νομοθετικής εξουσιοδοτήσεως της Ε.Ε.Τ.Τ. για την έκδοσή της και, σε κάθε περίπτωση, ακυρωτέα ως προσβάλλουσα ευθέως το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα της ελευθερίας των συμβάσεων των παρόχων (άρθρα 5 παρ. 1 και 106 παρ. 2 του Συντάγματος) περιορίζοντας ουσιαστικά τις μεταξύ τους ελεύθερες διαπραγματεύσεις.

Τέλος, πρέπει να επισημανθεί ότι, όπως έχει γίνει πάγια δεκτό από τη νομολογία των Ελληνικών Δικαστηρίων, οι συμβάσεις για την εγκατάσταση ή συνεγκατάσταση κεραιών και πάσης φύσεως εξοπλισμού των τηλεπικοινωνιακών παρόχων για την άσκηση των δραστηριοτήτων σε ακίνητα οποιουδήποτε προσώπου (συμπεριλαμβανομένων και τηλεπικοινωνιακών παρόχων) θεωρούνται εμπορικές μισθώσεις οι οποίες διέπονται από το Π.Δ. 34/1995, όπως ισχύει σήμερα, και από τα άρθρα 574 επ. του Α.Κ., με αποτέλεσμα οι οποιοσδήποτε ρυθμιστικές παρεμβάσεις της Ε.Ε.Τ.Τ. στο θέμα των συνεγκαταστάσεων αυτών να πρέπει να είναι σύμφωνες με τις εν λόγω διατάξεις περί εμπορικών μισθώσεων, οι οποίες σε κάθε περίπτωση υπερσχύουν τυχόν αντίθετης προς αυτές ρυθμίσεως της Ε.Ε.Τ.Τ.

Β.- Από το άρθρο 30 του Ν. 3431/2006 και ειδικότερα από την παράγραφο 2 του ιδίου άρθρου που ορίζει ότι: *«2. Αν ένας πάροχος δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών στερείται πρόσβασης σε άλλες βιώσιμες δυνατότητες λόγω της ανάγκης προστασίας του περιβάλλοντος, της δημόσιας υγείας ή της δημόσιας ασφαλείας ή της επίτευξης πολεοδομικών ή χωροταξικών στόχων του, η Ε.Ε.Τ.Τ., μετά από αίτησή του, μπορεί να επιβάλει σε άλλο πάροχο δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών την υποχρέωση να προβαίνει σε από κοινού χρήση συγκεκριμένης ευκολίας ή ακινήτου, συμπεριλαμβανομένης της φυσικής συνεγκατάστασης (...)»* και από την αντίστοιχη διάταξη του άρθρου 14 παρ. 1 του Κανονισμού, αλλά και από την εν γένει κοινοτική νομοθεσία και νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΔΕΚ) προκύπτει ότι το δικαίωμα της συνεγκατάστασης, επειδή αποτελεί την πλέον ακραία μορφή πρόσβασης, δεν είναι δυνατόν να επιβάλλεται κατά τρόπο γενικό και αόριστο και μάλιστα ανατιολόγητα, αλλά πρέπει να επιβάλλεται μόνον ad hoc υπέρ συγκεκριμένων τηλεπικοινωνιακών παρόχων (Δικαιούχοι Πάροχοι) οι οποίοι αποδεδειγμένα στερούνται πρόσβασης για τους ανωτέρω περιοριστικά από νόμο λόγους.

Επομένως, θα πρέπει να αποδεικνύεται αντικειμενικά ότι ο συγκεκριμένος Δικαιούχος Πάροχος δεν μπορεί να κατασκευάσει τις δικές του υποδομές, για τους ανωτέρω περιοριστικά αναφερόμενους στο άρθρο 30 παρ. 2 του Ν. 3431/2006

λόγους, στη συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή (δηλ. στη συγκεκριμένη γεωγραφική αγορά κτηρίων και ακινήτων) και ότι στη συγκεκριμένη αγορά υφίσταται ένας τηλεπικοινωνιακός πάροχος, ο οποίος έχει κατασκευάσει σχετική υποδομή που είναι σύμφωνη με την κείμενη πολεοδομική και χωροταξική νομοθεσία, τη νομοθεσία της προστασίας του περιβάλλοντος, της δημόσιας υγείας, της δημόσιας ασφάλειας και, ως εκ τούτου, έχει νόμιμα αδειοδοτηθεί, και επιπλέον, σύμφωνα με την εν λόγω νομοθεσία, επιτρέπεται σ' αυτόν να δεχθεί (ως Υπόχρεος Πάροχος) τη συνεγκατάσταση στην υποδομή του αυτή και των αντίστοιχων υποδομών του Δικαιούχου Παρόχου που στερείται για τους λόγους αυτούς τη συγκεκριμένη πρόσβαση. Επίσης, θα πρέπει να αποδεικνύεται αντικειμενικά ότι ο Δικαιούχος Πάροχος, πέραν των ανωτέρω λόγων που αναφέρονται περιοριστικά στο άρθρο 30 παρ. 2 του Ν. 3431/2006, στερείται της εν λόγω πρόσβασης στη συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή διότι δεν υφίστανται ακίνητα τρίτων στα οποία, συνάπτοντας συμβάσεις με αυτούς, να του παραχωρείται η χρήση τους για την εγκατάσταση των σχετικών υποδομών του. Εφόσον λοιπόν συντρέχουν οι ανωτέρω προϋποθέσεις, η Ε.Ε.Τ.Τ. με απόφασή της επιβάλλει στον Υπόχρεο Πάροχο την υποχρέωση της συνεγκατάστασης του Δικαιούχου Παρόχου, χωρίς να περιορίζει, σε κάθε περίπτωση, με την επιβολή αυτή τη λειτουργία του Υπόχρεου Παρόχου και την εκπλήρωση των τυχόν λοιπών υποχρεώσεων που του έχουν επιβληθεί.

Γ.- Σύμφωνα με το κείμενο της σύμβασης – πλαίσιο που έχει τεθεί στην παρούσα δημόσια διαβούλευση, η συνεγκατάσταση στα πλαίσια του άρθρου 30 του Ν. 3431/2006 και του Κανονισμού της Ε.Ε.Τ.Τ. συγκεκριμενοποιείται στη συνεγκατάσταση σταθμών βάσης κινητής τηλεφωνίας για τη λειτουργία του δικτύου των εταιρειών κινητής τηλεφωνίας, πέραν της διασύνδεσής τους με το σταθερό δίκτυο του ΟΤΕ², και αυτό επιδιώκεται να ρυθμισθεί με την σκοπούμενη από την Ε.Ε.Τ.Τ. τροποποίηση του εν λόγω Κανονισμού.

Όπως επανειλημμένα έχουμε αναπτύξει σε σχετικά έγγραφά μας προς την Ε.Ε.Τ.Τ., αλλά και σε προσφυγές μας που εκκρεμούν ενώπιον των Δικαστηρίων για την ακύρωση των σχετικών αποφάσεων της Ε.Ε.Τ.Τ. για την επιβολή, κατά παράβαση των άρθρων 30 και 44 του Ν. 3431/2006, στον ΟΤΕ της υποχρεώσεως να

² Σύμφωνα με την με αριθμό 437/002/1.6.2007 (ΦΕΚ Β' 1014) απόφαση της Ε.Ε.Τ.Τ. «Έγκριση Προσφοράς Αναφοράς Διασύνδεσης ΟΤΕ 2007/2008 σε εφαρμογή της υπ' αριθμ. ΑΠ ΕΕΤΤ 406/034/11.10.2006 (ΦΕΚ 1669/Β/2006)» (ΡΙΟ ΟΤΕ), ο ΟΤΕ είναι υποχρεωμένος να παρέχει υπηρεσίες συνεγκατάστασης στους τηλεπικοινωνιακούς παρόχους (συμπεριλαμβανομένων και των εταιρειών κινητής τηλεφωνίας) που διασυνδέονται στο σταθερό δίκτυό του, σύμφωνα με τις αναφερόμενες στο ΡΙΟ ΟΤΕ προϋποθέσεις.

παρέχει υπηρεσίες συνεγκατάστασης στις υποδομές του σε τρίτους τηλεπικοινωνιακούς παρόχους, συμπεριλαμβανομένων και των εταιρειών κινητής τηλεφωνίας, οι τελευταίες από την εικοσαετή περίπου μέχρι σήμερα λειτουργία τους έχουν δημιουργήσει δικές τους πλήρεις υποδομές σε κτήρια και ιστούς σε όλη την Ελλάδα, με αποτέλεσμα, μέσω αυτών των υποδομών τους, να λειτουργεί πλήρως το δίκτυό τους και να μη υφίσταται ανάγκη να επέμβει η Ε.Ε.Τ.Τ., σύμφωνα με το άρθρο 30 του Ν. 3431/2006. Ο ΟΤΕ δεν αρνείται τη συνεγκατάσταση σταθμών βάσεων των εταιρειών κινητής τηλεφωνίας σε κτήρια που χρησιμοποιεί και σε ιστούς του, εφόσον συντρέχουν αποδεδειγμένα οι προϋποθέσεις του άρθρου 30 παρ. 2 του Ν. 3431/2006, όπως αυτές αναλυτικά αναφέρονται ανωτέρω και εφόσον είναι εφικτή από πλευράς του η συνεγκατάσταση αυτή. Σε κάθε περίπτωση, η συνεγκατάσταση των εν λόγω εταιρειών επιτυγχάνεται με συμφωνία, μετά από ελεύθερες διαπραγματεύσεις, μεταξύ του ΟΤΕ και της ενδιαφερόμενης εταιρείας κινητής τηλεφωνίας. Μάλιστα, όπως έχει αποδειχθεί και στην πράξη, οι επιχειρήσεις αυτές είναι απόλυτα ικανές, λειτουργώντας καλόπιστα μέσα από ελεύθερες μεταξύ τους εμπορικές διαπραγματεύσεις, να βρουν και υιοθετήσουν κοινά αποδεκτούς τρόπους συνεργασίας προς ικανοποίηση των όποιων αιτημάτων τους για εγκατάσταση ή και συνεγκατάσταση των σταθμών βάσης τους σε υποδομές του ΟΤΕ ή/και της ΟΤΕ Estate (βλ. ενδεικτικά σύμβαση που συνήφθη μέσω των εταιριών ΟΤΕ Estate και WIND για την εγκατάσταση σταθμών βάσης κινητής τηλεφωνίας της τελευταίας σε ακίνητα της πρώτης, η οποία ετέθη υπόψη της Ε.Ε.Τ.Τ. στις 23.4.2010 με το αριθ. πρωτ. ΕΕΤΤ 16904/23.4.2010 έγγραφό μας).

Δ.- Σύμφωνα με τα ανωτέρω, θεωρούμε ότι η Ε.Ε.Τ.Τ. δεν θα πρέπει να προβεί στην σκοπούμενη αυτή ενέργειά της. Σε κάθε περίπτωση, εφόσον η Ε.Ε.Τ.Τ. θεωρεί ότι θα πρέπει να προβεί στη σύνταξη ενός σχεδίου Συμβάσεως Πλαισίου για την παροχή συνεγκαταστάσεως στα πλαίσια του άρθρου 30 του Ν. 3431/2006, το σχέδιο αυτό θα μπορούσε να το διαθέσει στους τηλεπικοινωνιακούς παρόχους μόνον υπό την μορφή οδηγιών, μη δεσμευτικών προς αυτούς, και τυχόν επεξηγήσεων του Κανονισμού, στον οποίο αναφέρεται ρητά ότι οι όροι των συμφωνιών συνεγκατάστασης και της συμφωνίας – πλαισίου αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης μεταξύ των μερών (βλ. άρθρα 4 παρ. 1 και 6 παρ. 3 του Κανονισμού). Επιπλέον, σε κανένα σημείο του Κανονισμού δεν προβλέπεται ως προαπαιτούμενο των συμφωνιών συνεγκατάστασης η σύναψη σύμβασης – πλαισίου, όπως άλλωστε προκύπτει και από το άρθρο 6 παρ. 1, όπου ορίζεται ότι η σύναψη μίας

τέτοιας συμφωνίας «..αποσκοπεί στην απλοποίηση, επιτάχυνση και γενική ρύθμιση της διαδικασίας και των όρων παροχής υπηρεσιών συνεγκατάστασης και από κοινού χρήσης ευκολιών μεταξύ των συμβαλλομένων», στο δε άρθρο 9 αναφέρονται ενδεικτικά όροι που θα μπορούσαν να αποτελέσουν περιεχόμενο της εν λόγω συμφωνίας – πλαισίου.

II.- Παρατηρήσεις επί των άρθρων του υπό διαβούλευση υποδείγματος Σύμβασης - Πλαισίου

Σε περίπτωση που η Ε.Ε.Τ.Τ. εμμένει, παρά τα όσα αναφέρουμε ανωτέρω, στην έκδοση του υπό διαβούλευση υποδείγματος Σύμβασης Πλαισίου για την παροχή υπηρεσιών συνεγκατάστασης ή /και ευκολιών, υπό την μορφή κανονιστικής διοικητικής πράξεως, με την επιφύλαξη κάθε δικαιώματός μας συμπεριλαμβανομένου και αυτού της προσβολής της εκδοθησομένης κανονιστικής αυτής πράξεώς της ενώπιον των αρμοδίων Δικαστηρίων, όλως επικουρικώς, παραθέτουμε τα ακόλουθα κατ' άρθρον σχόλια:

Άρθρο 1^ο

- Στην πρώτη παράγραφο θα πρέπει να αντικατασταθεί η λέξη «Προσφορά» με τη λέξη «σύμβαση».
- Ο ορισμός του «Δικαιούχου Παρόχου» θα πρέπει να γραφεί ως εξής, προκειμένου να είναι σύμφωνος με το άρθρο 30 παρ. 2 του Ν. 3431/2006:
«Κάθε επιχείρηση που παρέχει δημόσιο δίκτυο κινητών υπηρεσιών ή/και υπηρεσίες κινητών ηλεκτρονικών υπηρεσιών στο κοινό και έχει δικαίωμα να αιτείται, διαπραγματεύεται και συνάπτει συμφωνίες για τη συνεγκατάσταση ή/και την από κοινού χρήση ευκολιών, εφόσον στερείται πρόσβασης σε άλλες βιώσιμες δυνατότητες λόγω της ανάγκης προστασίας της δημόσιας υγείας ή της δημόσιας ασφάλειας ή της επίτευξης πολεοδομικών ή χωροταξικών στόχων στη συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή που αιτείται τη συνεγκατάσταση ή/και την από κοινού χρήση ευκολιών.»
- Ο ορισμός της «Επιμέρους Σύμβασης Συνεγκατάστασης ή/και παροχής ευκολιών (εφεξής ΕΣΣ)», δεδομένου ότι αυτή θα είναι σύμβαση εμπορικής μισθώσεως που προβλέπεται από το Π.Δ. 34/1995, όπως ισχύει σήμερα, θα πρέπει να γραφεί ως εξής:

«Επιμέρους Σύμβαση: Η σύμβαση μισθώσεως ή υπομισθώσεως, ανάλογα την περίπτωση, που θα υπογράφεται μεταξύ του Υπόχρεου και του Δικαιούχου, στα πλαίσια της παρούσας, η οποία θα εξειδικεύει τους οικονομικούς, εμπορικούς και τεχνικούς όρους της συγκεκριμένης συνεγκατάστασης ή/και της από κοινού χρήσης ευκολιών.»

Περαιτέρω για λόγους πληρότητας, όπου στη Σύμβαση αναφέρεται η συντομογραφία «ΕΣΣ» να αντικατασταθεί αυτή με τις λέξεις «σύμβαση μισθώσεως ή υπομισθώσεως, ανάλογα την περίπτωση».

- Ο ορισμός του «Σταθμού», προκειμένου να είναι σύμφωνος με τους ορισμούς του Δικαιούχου, Υπόχρεου, Δημόσιου Δικτύου Κινητών Επικοινωνιών, Υπηρεσιών Κινητών Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών, θα πρέπει να γραφεί ως εξής:

«Ένας ή περισσότεροι πομποί ή δέκτες ή συνδυασμός πομπών και δεκτών μετά των πρόσθετων συσκευών του Δικαιούχου, που είναι αναγκαίοι να τοποθετηθούν στη συγκεκριμένη θέση συνεγκατάστασης για την παροχή Υπηρεσιών Κινητών Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών από το Δικαιούχο μέσω του Δημόσιου Δικτύου Κινητών Υπηρεσιών του τελευταίου.»

- Στον ορισμό του «Υπόχρεου παρόχου (εφεξής Υπόχρεος)» θα πρέπει να διαγραφεί η τελευταία πρόταση που αναφέρει ότι *«Η έννοια του Υπόχρεου παρόχου περιλαμβάνει και τις θυγατρικές επιχειρήσεις καθώς και τα συνδεδεμένα με τον Υπόχρεο Πάροχο νομικά πρόσωπα»*, διότι τα εν λόγω πρόσωπα δεν περιέχονται στην έννοια του Υπόχρεου Παρόχου όπως αυτή αποδίδεται στην ισχύουσα τηλεπικοινωνιακή νομοθεσία (συμπεριλαμβανομένου του Κανονισμού), η δε Ε.Ε.Τ.Τ. είναι αναρμόδια να επιβάλει οιαδήποτε δέσμευση ή περιορισμό στα πρόσωπα αυτά και στα δικαιώματά τους.

Άρθρο 3^ο

- Επειδή οι προθεσμίες που αναφέρονται είναι αρκετά σύντομες και ελλοχεύει σοβαρός κίνδυνος μη τήρησης τους σε περίπτωση υποβολής κατά το ίδιο χρονικό διάστημα πολλών αιτημάτων από έναν ή περισσότερους Δικαιούχους, θεωρούμε απαραίτητο όπως:

- α) τεθεί ανώτατο όριο αιτημάτων που θα δύναται να υποβάλει ο Δικαιούχος στον Υπόχρεο, το οποίο δεν θα υπερβαίνει τα πέντε (5) αιτήματα σε μηνιαία βάση,
 - β) ορισθεί ότι ο Δικαιούχος θα δύναται να υποβάλει νέο αίτημα στον Υπόχρεο μόνον αφότου λάβει απάντηση από τον τελευταίο για την αποδοχή ή μη των προηγούμενων αιτημάτων του,
 - γ) ορισθεί σαφώς ότι για κάθε θέση/σημείο/υπηρεσία συνεγκατάστασης ή από κοινού χρήσης ευκολιών θα υποβάλλεται χωριστό αίτημα,
 - δ) διευκρινισθεί ότι όλα τα αιτήματα που θα λαμβάνει ο Υπόχρεος από τους Δικαιούχους θα ελέγχονται/απαντώνται/υλοποιούνται κατά σειρά χρονικής προτεραιότητας (first come first served) και
 - ε) παρέχεται η δυνατότητα παράτασης των εν λόγω προθεσμιών από τον Υπόχρεο για εύλογο χρονικό διάστημα σε περίπτωση που η τήρηση τους δεν είναι δυνατή για σοβαρούς λόγους.
- Στην παράγραφο 3.4, κατά τον τρόπο που έχει διατυπωθεί, αναφέρεται ουσιαστικά ότι οι λόγοι για τους οποίους ο Υπόχρεος δεν θα μπορεί να ικανοποιήσει αίτημα Δικαιούχου πρέπει να εμπίπτουν στην κείμενη νομοθεσία. Δεδομένου ότι υφίσταται πληθώρα βάσιμων, πραγματικών ή/και νομικών, λόγων που μπορεί να συντρέχουν και καθιστούν αδύνατη την ικανοποίηση αιτήματος Δικαιούχου από τον Υπόχρεο και οι οποίοι ενδέχεται να μην προκύπτουν ρητά από κάποια διάταξη νόμου (ενδεικτικά έντονες αντιδράσεις περιοίκων που αποτελούν κίνδυνο για την ακεραιότητα του δικτύου του Υπόχρεου, κ.λπ.), επιπλέον δε η φράση «λόγοι που εμπίπτουν στην κείμενη νομοθεσία» είναι παντελώς αόριστη και ουδόλως αναφέρεται στον Κανονισμό, θεωρούμε σκόπιμο όπως η εν λόγω φράση διαγραφεί.
 - Στην ίδια παράγραφο 3.4 αναφέρεται επίσης, ως λόγος απόρριψης αιτήματος από τον Υπόχρεο, η ύπαρξη μη αμφισβητούμενων ληξιπρόθεσμων οφειλών του Δικαιούχου προς τον Υπόχρεο από σχετικές υπηρεσίες συνεγκατάστασης ή/και από κοινού χρήσης ευκολιών. Σκοπός του Κανονισμού δεν είναι η παροχή στους Δικαιούχους της δυνατότητας ανάπτυξης του δικτύου τους εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Υπόχρεων. Για το λόγο αυτόν κρίνεται σκόπιμο όπως ο Υπόχρεος διατηρεί το δικαίωμα, προς διασφάλιση των οικονομικών συμφερόντων του, να αρνείται σε Δικαιούχο την παροχή

υπηρεσιών συνεγκατάστασης σε περίπτωση που ο τελευταίος δεν είναι συνεπής στην πληρωμή των ληξιπρόθεσμων οφειλών του από οποιαδήποτε αιτία. Αυτό, άλλωστε, προβλέπεται και στον Κανονισμό. Θεωρούμε λοιπόν νόμιμο και ορθό όπως η εν λόγω φράση διατυπωθεί όπως και στον Κανονισμό, ήτοι *«ύπαρξη ληξιπρόθεσμων οφειλών του Δικαιούχου προς τον Υπόχρεο»*.

- Η παράγραφος 3.9 του υπό διαβούλευση υποδείγματος Σύμβασης - Πλαισίου έρχεται σε ευθεία αντίθεση με τα οριζόμενα στο άρθρο 17 του Κανονισμού Συνεγκατάστασης και ως εκ τούτου θα πρέπει να διαγραφεί. Οποιαδήποτε τροποποίηση στους όρους συμβάσεων συνεγκατάστασης ή/και παροχής ευκολιών που είχαν συνάψει οι πάροχοι προ της έκδοσης του Κανονισμού δύναται να λάβει χώρα μόνον έπειτα από κοινή συμφωνία των συμβαλλομένων μερών και σύμφωνα με όσα ορίζονται στις εν λόγω συμβάσεις.

Άρθρο 4^ο

- Στο τέλος της παραγράφου 4.2.1. να προστεθεί η εξής πρόταση: *«Σε περίπτωση που ο Δικαιούχος δεν υπογράψει το σχετικό πρωτόκολλο παράδοσης – παραλαβής εντός της εν λόγω προθεσμίας, οι ανωτέρω εργασίες θα θεωρούνται αυτοδικαίως στο σύνολο τους ως παραληφθείσες από αυτόν.»*
- Σχετικά με την παράγραφο 4.3.1 περ. α' ισχύουν όσα αναφέρουμε ανωτέρω στις γενικές παρατηρήσεις μας. Επιπλέον, επισημαίνουμε ότι, δεδομένων και των εντόνων αντιδράσεων των κατοίκων σε πολλές περιοχές απέναντι στις εγκαταστάσεις κεραιών, η διάταξη αυτή ενδέχεται να επιφέρει αντίθετα από τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα, ήτοι να αποτρέψει τους κατόχους ακινήτων από την παραχώρηση του ακινήτου τους για εγκατάσταση τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού, με αποτέλεσμα να γίνει ουσιαστικά ακόμη δυσκολότερη η εγκατάσταση κεραιοσυστημάτων.

Άρθρο 6^ο

Η εγγυητική επιστολή θα πρέπει να χορηγείται στον Υπόχρεο για την εξασφάλιση του ως προς την προσηκούσα από πλευράς του Δικαιούχου εκτέλεση των υποχρεώσεων του όπως αυτές απορρέουν τόσο από την Σύμβαση - Πλαίσιο όσο και από τις συμβάσεις μισθώσεως ή υπομισθώσεως, ανάλογα με την περίπτωση, που θα συναφθούν στα πλαίσια της Σύμβασης - Πλαισίου.

Άρθρο 7^ο

- Θα πρέπει να προστεθεί ρητή πρόβλεψη ότι το κόστος εκπόνησης από τον Υπόχρεο της τεχνικής μελέτης θα καταβάλλεται σε κάθε περίπτωση, ήτοι είτε με την αποδοχή από τον Δικαιούχο του ενδεικτικού προϋπολογισμού που προβλέπεται στο άρθρο 3.3. του υποδείγματος Σύμβασης Πλαισίου ή, σε περίπτωση μη αποδοχής του, εντός τριάντα (30) ημερών από την έκδοση του σχετικού τιμολογίου.
- Στην παράγραφο 7.2.1., η πρόταση «Ως ολοκλήρωση θεωρείται η υπογραφή σχετικού πρωτοκόλλου παράδοσης – παραλαβής» θα πρέπει να αντικατασταθεί με την πρόταση «Ως ολοκλήρωση θεωρείται η παραλαβή των εργασιών από τον Δικαιούχο σύμφωνα με όσα αναφέρονται ανωτέρω στο άρθρο 4.2.1».
- Η προθεσμία των 45 ημερολογιακών ημερών που αναφέρεται στην παράγραφο 7.2.4. είναι μεγάλη και θα πρέπει να αντικατασταθεί με 30 ημερολογιακές ημέρες κατά ανώτατο όριο.
- Θεωρούμε υπερβολική την πρόσθετη προθεσμία των τριάντα (30) εργασίμων ημερών που παρέχεται με την παράγραφο 7.3.1. στον Δικαιούχο για την εξόφληση των ληξιπρόθεσμων οφειλών του και ζητούμε να διαγραφεί ή επικουρικώς να περιορισθεί σε διάστημα δέκα (10) ημερών κατά ανώτατο όριο.
- Επίσης, προς διασφάλιση των οικονομικών συμφερόντων του Υπόχρεου, είναι δίκαιο και σκόπιμο να του παρέχεται η δυνατότητα να αναστείλει την παροχή προς τον Δικαιούχο κάθε υπηρεσίας συνεγκατάστασης ή/και από κοινού χρήσης ευκολιών σε περίπτωση που ο τελευταίος δεν εξοφλεί εμπρόθεσμα τις οφειλές του. Ως εκ τούτου, η παράγραφος 7.3.2. θα πρέπει να διατυπωθεί ως εξής : *«Στην περίπτωση που ο Δικαιούχος δεν εξοφλήσει τις οφειλές του εντός της προθεσμίας που αναφέρεται ανωτέρω στο άρθρο 7.2.4., ο Υπόχρεος δύναται να προβεί σε προσωρινή αναστολή παροχής κάθε υπηρεσίας συνεγκατάστασης ή/και από κοινού χρήσης ευκολιών».*
- Αντίστοιχα, υπερβολική θεωρούμε και την προθεσμία των 60 ημερών που αναφέρεται στην παράγραφο 7.3.4.. Γενικά, όπως έχουν τεθεί οι προθεσμίες στα άρθρα 7 και 16, προσβάλλουν κατάφωρα τα συμφέροντα του Υπόχρεου στις περιπτώσεις που ο Δικαιούχος αρνείται να εξοφλήσει τις οφειλές του,

καθώς ο Υπόχρεος θα έχει δικαίωμα να καταγγείλει την σύμβαση μισθώσεως ή υπομισθώσεως μόνον αφού παρέλθουν ουσιαστικά 45 ημερολογιακές ημέρες (παρ. 7.2.4.) + 30 εργάσιμες ημέρες (παρ. 7.3.1.) + 60 ημέρες (παρ. 7.3.4.) + 30 εργάσιμες ημέρες (παρ. 16.3.)! Για τον λόγο αυτό θεωρούμε δίκαιο όπως διαγραφεί η παράγραφος 7.3.4. στο σύνολο της και ισχύουν απευθείας οι διατάξεις περί καταγγελίας της σύμβασης.

- Στην παράγραφο 7.4.1. να ορισθεί ότι ο Δικαιούχος θα πρέπει να υποβάλει στον Υπόχρεο την έγγραφη ειδοποίηση τουλάχιστον 5 εργάσιμες ημέρες πριν από την δήλη ημέρα εξόφλησης.

Άρθρο 8°

Στο τέλος της παραγράφου 8.6 να προστεθεί το ακόλουθο εδάφιο: «Ο Δικαιούχος οφείλει να διακόπτει αμέσως κάθε εργασία εγκατάστασης εξοπλισμού ή και να απεγκαθιστά, εφόσον κριθεί απαραίτητο, πάσης φύσεως εξοπλισμό που θα έχει ήδη τοποθετήσει, σε περίπτωση που διαπιστωθεί κίνδυνος διατάραξης της ομαλής λειτουργίας του εξοπλισμού του Υπόχρεου ή/και τυχόν τρίτων παρόχων».

Άρθρο 10°

Η δεύτερη πρόταση στην παράγραφο 10.1.2. είναι εντελώς αόριστη και θα πρέπει να διαγραφεί.

Άρθρο 11°

Στην παράγραφο 11.3, η προθεσμία των 24 ωρών είναι πολύ σύντομη και θεωρούμε ότι πρέπει να αντικατασταθεί με δύο (2) τουλάχιστον εργάσιμες ημέρες.

Άρθρο 12°

Τόσο στην παράγραφο 12.1 όσο και στην παράγραφο 12.2. να καταστεί σαφές ότι ρήτρες θα οφείλονται σε περίπτωση υπαίτιας καθυστέρησης παράδοσης και υπαίτιας υπέρβασης του χρόνου παράδοσης αντίστοιχα.

Άρθρο 13°

Στην παράγραφο 13.2. η προθεσμία των δύο (2) ημερών θα πρέπει να γίνει δύο (2) εργάσιμες ημέρες.

Άρθρο 15°

Σύμφωνα με τα αναφερόμενα στα άρθρα 4 παρ. 4, 10 και 16 παρ. 2 του Κανονισμού, οι συμβαλλόμενοι πάροχοι οφείλουν να κοινοποιούν στην Ε.Ε.Τ.Τ. τις συμφωνίες συνεγκατάστασης που συνάπτουν με ελεύθερες διαπραγματεύσεις, εντός 10 εργάσιμων ημερών από την υπογραφή τους, προκειμένου η Ε.Ε.Τ.Τ. να ελέγξει εάν τυχόν το περιεχόμενο τους παραβιάζει τη νομοθεσία περί ανταγωνισμού και

ηλεκτρονικών επικοινωνιών και να υποβάλει τυχόν παρατηρήσεις της, πριν ή μετά τη θέση της συμφωνίας σε ισχύ. Πουθενά στον Κανονισμό ή γενικά στην ισχύουσα νομοθεσία δεν ορίζεται ότι προκειμένου τα μέρη να προβούν σε οιαδήποτε τροποποίηση της συμφωνίας που έχουν συνάψει θα πρέπει προηγουμένως να υποβάλουν θεμελιωμένο αίτημα στην Ε.Ε.Τ.Τ. Σε κάθε περίπτωση, προκειμένου να ισχύσει μεταξύ των μερών οιαδήποτε τροποποίηση, είτε αυτή προέρχεται από κοινή συμφωνία τους είτε κατόπιν προτροπής της Ε.Ε.Τ.Τ., θα πρέπει να διατυπωθεί εγγράφως και να υπογραφεί και από τα δύο συμβαλλόμενα μέρη. Ως εκ τούτου, η παράγραφος 15.1 θα πρέπει να διατυπωθεί ως εξής: «*Η παρούσα σύμβαση τροποποιείται μόνο με έγγραφη συμφωνία των μερών*».

Άρθρο 16^ο

- Θεωρούμε ότι η πρώτη πρόταση της παραγράφου 16.1. δεν αρμόζει να αποτελεί όρο της σύμβασης πλαισίου και ως εκ τούτου θα πρέπει να διαγραφεί. **Κρίνουμε δε σκόπιμο όπως καταστεί σαφές στο κείμενο της Τροποποίησης του Κανονισμού Συνεγκατάστασης, πριν την παράθεση της σύμβασης πλαισίου, ότι το κείμενο της σύμβασης αυτής πλαισίου αποτελεί απλώς υπόδειγμα, μη δεσμευτικό για τους παρόχους, οι οποίοι δύνανται να διαπραγματευτούν ελεύθερα τους όρους συμφωνιών συνεγκατάστασης, τηρώντας πάντα τις διατάξεις του νόμου περί ανταγωνισμού και ηλεκτρονικών επικοινωνιών.**
- Σύμφωνα με όσα έχουμε αναφέρει και παραπάνω, το περιεχόμενο των οιασδήποτε μορφής συμφωνιών συνεγκατάστασης διαμορφώνεται με ελεύθερες διαπραγματεύσεις μεταξύ των συμβαλλομένων παρόχων. Η παράθεση σε υπόδειγμα σύμβασης πλαισίου που θα εκδοθεί από την Ε.Ε.Τ.Τ., όρου ότι «σε κάθε περίπτωση δεν προβλέπεται δυνατότητα καταγγελίας της Σύμβασης Πλαίσιο», εκτός του ότι η επιβολή του όρου αυτού αποτελεί υπέρβαση των ορίων της αρμοδιότητας της Ε.Ε.Τ.Τ., στερεί ουσιαστικά από τα συμβαλλόμενα μέρη, κατά παράβαση των αρχών του δικαίου, τη δυνατότητα να διαθέτουν ελεύθερα τα δικαιώματά τους στα οποία συμπεριλαμβάνεται και αυτό της καταγγελίας με κοινή συμφωνία τους οποιασδήποτε σύμβασης έχουν συνάψει. Περαιτέρω δε, ο όρος αυτός είναι μη νόμιμος και καταχρηστικός, διότι υποχρεώνει το ένα συμβαλλόμενο μέρος να δεσμεύεται από μία σύμβαση, αφενός μεν, όταν το άλλο συμβαλλόμενο μέρος

αθετεί τις υποχρεώσεις του, αφετέρου δε, όταν από την ίδια την κείμενη νομοθεσία, προβλέπεται η δυνατότητα και μονομερούς λύσεως της συμβάσεως σε περιπτώσεις π.χ. πτωχεύσεως του άλλου συμβαλλόμενου μέρους, με αποτέλεσμα, στην προκειμένη περίπτωση, να στερείται το αναίτιο συμβαλλόμενο μέρος του αναφαίρετου δικαιώματός του για την προάσπιση των συμφερόντων του. Για το λόγο αυτό, θα πρέπει στο άρθρο αυτό να προβλέπεται η δυνατότητα λύσεως της Σύμβασης – Πλαισίου με αυτοδίκαιη λύση και των λοιπών συμβάσεων που στηρίζονται σ' αυτήν, είτε μετά από κοινή συμφωνία των συμβαλλομένων (Υπόχρεου και Δικαιούχου) είτε μετά από έγγραφη καταγγελία από το ένα συμβαλλόμενο μέρος, στις περιπτώσεις που το άλλο συμβαλλόμενο μέρος:

- α) απολέσει, εκπνεύσει, ακυρωθεί, ανακληθεί ή καθ' οιονδήποτε άλλο τρόπο καταστεί ανίσχυρη η διοικητική του άδεια ή άλλο δημόσιο έγγραφο, δυνάμει του οποίου δύναται να εκμεταλλεύεται δημόσιο τηλεπικοινωνιακό δίκτυο και να παρέχει δημόσιες υπηρεσίες και
- β) πτωχεύσει ή βρεθεί σε αποδεδειγμένη παύση πληρωμών ή τεθεί σε εκκαθάριση, δικαστική ή μη, είτε από τους μετόχους, είτε από τους πιστωτές του ή υπαχθεί ή αιτηθεί να υπαχθεί σε οιαδήποτε διαδικασία του Πτωχευτικού Κώδικα ή εν γένει αδυνατεί να εγγυηθεί την ομαλή εκπλήρωση των νομίμων και ανειλημμένων με τη Σύμβαση Πλαίσιο ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων.

Επιπλέον, θα πρέπει να παρέχεται η δυνατότητα στον Υπόχρεο να καταγγείλει τη σύμβαση πλαίσιο σε περίπτωση που ο Δικαιούχος παραβιάζει επανειλημμένα ουσιώδεις όρους της σύμβασης πλαίσιο ή/και των επιμέρους συμβάσεων που έχουν συναφθεί κατ' εφαρμογή της και, ειδικότερα, όταν ο Δικαιούχος αρνείται κατ' επανάληψη από δυστροπία του, παράνομα και αδικαιολόγητα, την εξόφληση των ληξιπρόθεσμων οφειλών του προς τον Υπόχρεο.

Σε όλες δε τις ανωτέρω περιπτώσεις θα πρέπει να ορίζεται ότι τα αποτελέσματα της καταγγελίας θα έχουν άμεση ισχύ από την κοινοποίηση της.

- Θεωρούμε πολύ εκτενή την προθεσμία των τριάντα (30) εργασίμων ημερών που αναφέρεται στην παράγραφο 16.3 και προτείνουμε να αντικατασταθεί με 15 ημέρες.

- Θεωρούμε σκόπιμο όπως η παράγραφος 16.7 διατυπωθεί ως εξής: «Στις περιπτώσεις ii) και iii) του άρθρου 16.5, η καταγγελία θα ασκείται αμέσως, χωρίς προηγούμενη ειδοποίηση και τα αποτελέσματά της θα έχουν άμεση ισχύ από την κοινοποίησή της».
- Η παράγραφος 16.9 θα πρέπει να διατυπωθεί ως εξής: «Η άσκηση του δικαιώματος καταγγελίας σύμφωνα με την παρούσα διάταξη δεν περιορίζει σε τίποτα τα δικαιώματα εκάστου των μερών από την κείμενη εν ισχύ νομοθεσία και τις σχετικές Αποφάσεις της Ε.Ε.Τ.Τ., ιδίως το δικαίωμα τους να υποβάλλουν καταγγελία στην Ε.Ε.Τ.Τ. σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 του Ν. 3431/2006, σε περίπτωση παράβασης από το άλλο μέρος υποχρεώσεών του που απορρέουν από την παρούσα».
- Η παράγραφος 16.14.1 θα πρέπει να διατυπωθεί ως εξής : «Σε περίπτωση της καθ' οιονδήποτε τρόπο λύσης της Σύμβασης Πλαίσιο και των επιμέρους συμβάσεων που έχουν συναφθεί κατ' εφαρμογή της (α) κάθε εκκρεμής οφειλή του ενός μέρους προς το άλλο, απορρέουσα απ' αυτές, καθίσταται ληξιπρόθεσμη και απαιτητή από την ημερομηνία λύσης όλων των συμβάσεων αυτών (Σύμβασης Πλαίσιο και επιμέρους συμβάσεις) και (β) ο Υπόχρεος υποχρεούται εντός ενός (1) μηνός από την ημερομηνία λύσης όλων των συμβάσεων αυτών (Σύμβασης Πλαίσιο και επιμέρους συμβάσεις) να απεγκαταστήσει τον πάσης φύσεως εξοπλισμό του που είχε τοποθετήσει στον/στους χώρο/χώρους συνεγκατάστασης και να παραδώσει στον Υπόχρεο τον/τους εν λόγω χώρο/χώρους ελεύθερους και στην κατάσταση την οποία τον/τους παρέλαβε.»

Άρθρο 18^ο

- Το γεγονός ότι δύναται κάποιες πληροφορίες να πρέπει να παρασχεθούν στις Δημόσιες Αρχές σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία ή χρησιμοποιηθούν στα πλαίσια ενάσκησης νομίμων δικαιωμάτων των μερών ενώπιον της ΕΕΤΤ ή άλλων διοικητικών ή/και δικαστικών αρχών δεν αίρει γενικά τον εμπιστευτικό τους χαρακτήρα και την υποχρέωση του μέρους που τις λαμβάνει να τις μεταχειρίζεται ως εμπιστευτικές. Κατόπιν τούτου, θεωρούμε σκόπιμο όπως διαγραφεί από την παράγραφο 18.2. η φράση «ή παρέχονται υποχρεωτικά στις Δημόσιες Αρχές σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσίαή/και δικαστικών αρχών» και προστεθεί χωριστή παράγραφος που θα αναφέρει ότι: «Η απαγόρευση κοινοποίησης των Εμπιστευτικών Πληροφοριών

δεν ισχύει εάν και στο βαθμό μόνο που η κοινοποίηση τους επιβάλλεται 1) από την κείμενη νομοθεσία ή βάσει πράξης ή/και απόφασης αρμόδιας Διοικητικής, Δικαστικής ή Εισαγγελικής Αρχής, οπότε στην περίπτωση αυτή το μέρος που καλείται να τις αποκαλύψει οφείλει να i) ειδοποιήσει αμέσως και εγγράφως το άλλο μέρος σχετικά με την υποχρέωση αυτή, χορηγώντας αντίγραφο της σχετικής πράξης ή/και απόφασης, ii) λάβει όλα τα απαραίτητα μέτρα για τον περιορισμό της αποκάλυψης στον βαθμό μόνο που πραγματικά απαιτείται και iii) λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για την επίτευξη της μέγιστης δυνατής προστασίας των Εμπιστευτικών Πληροφοριών (όπως λ.χ. σήμανση εγγράφως ως εμπιστευτικών, κ.λπ.) και 2) στα πλαίσια ενάσκησης νομίμων δικαιωμάτων των μερών ενώπιον της ΕΕΤΤ ή άλλων διοικητικών ή/και δικαστικών αρχών, οπότε στην περίπτωση αυτή το μέρος που θα προβεί στην αποκάλυψη τους οφείλει να i) λάβει όλα τα απαραίτητα μέτρα για τον περιορισμό της αποκάλυψης στον βαθμό μόνο που πραγματικά απαιτείται και ii) λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για την επίτευξη της μέγιστης δυνατής προστασίας των Εμπιστευτικών Πληροφοριών (όπως λ.χ. σήμανση εγγράφως ως εμπιστευτικών, κ.λπ.)».

- Να προστεθεί νέα παράγραφος πριν το άρθρο 18.6 όπου θα αναφέρεται ότι: «Οι ως άνω υποχρεώσεις εμπιστευτικότητας των μερών παραμένουν ισχυρές και μετά την με οποιονδήποτε τρόπο λύση της παρούσας σύμβασης ή/και των επιμέρους συμβάσεων αντίστοιχα».
- Η αρίθμηση της παραγράφου 18.6 να γίνει 18.7.